

kom til at staa „Regjeringen“. Hvorvel jeg tror, at Udvalget hellere vilde have havt med Indenrigsministeren at gjøre, for saa vidt Sagens Realitet angaar, idet vi turde forvente efter Samtalet med den høitærede Minister, at han vilde søge saa vidt muligt at fikke de paagjældende Fartøier den Lettelse, hvorom der her Tale, saa tror jeg dog paa Udvalgets Begne at kunne sige, at vi nødes til at tiltræde hans Underændringsforslag, idet det vedkommende Forhold er af international Natur, og saaledes naturligt maa henligge under den samlede Regjering eller i alt Fald ordnes ved en Forhandling mellem Indenrigsministeren og Udenrigsministeren. Jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tiltræde Ministerens Forslag. — Hvad selve Hovedforslaget angaar, da tror jeg ikke, at jeg behøver nærmere at forklare dets Tanke. Udvalget er i sin Helhed gaaet ind paa den Betragtning, som fra forskjellige Sider blev fremsat ved 2den Behandling, og har derfor foreslaaet Paragrafen affattet saaledes, at der i Stedet for et Paabud ved Lov bliver givet Regjeringen en Bemyndigelse til at udføre det, som i Paragrafen er nævnt. Dog fremgaar det af Affattelsen af vort Forslag, i hvilken Retning Udvalgets Tanke og Forventning gaar, idet man siger: „Saadanne Lempelser“ osv., „at der saavidt mulig ikke paalægges disse Skibe en højere Afgift end den, der i bemeldte Lov er fastsat for Skibe i Indenrigsfart“. Det er altsaa ned til denne Grændse, at man haaber, det skal lykkes den høitærede Indenrigsminister i Forening med Udenrigsministeren at bringe den omhandlede Afgift. — Hvad angaar Udvalgets Forslag under Nr. 1, da er det foranlediget ved nogle Ytringer af den høitagtede Minister ved 2den Behandling, der gik ud paa, at saafremt vort dengang opstillede Forslag til § 2 blev vedtaget, vilde Havnen lide et Skaar i sine Indtægter, idet disse ved Omsætning i ny Mynt vilde gaa noget ned i Verdi. Naar vi nu i Stedet for at benytte Myntlovens Bestemmelse om, at man ved Beløb under 12 Sk. kun behøver at multiplicere med 2, foreslaa at Omsætningen skal beregnes efter Forholdet 0,48 Sk. = 1 Dre, saa vil den Indvending falde bort, som den høitærede Minister dengang gjorde, og det vil da bero paa en ren Tilfældighed, om der ved Omsætningen finder en Smule Forhøjelse eller Nedsættelse Sted i det samlede Beløb. Jeg tør saaledes tro, at det nye Punktum, der foreslaas indsat i § 2, vil afkræfte den af Ministeren tidligere gjorte Indvending. Efter de stillede Ændringsforslags Natur tør jeg antage, at der nu ikke længere eksisterer nogen Uenighed mellem Udvalget og den høitærede Minister denne Sag vedkommende.

Indenrigsministeren: Det er mig særdeles kjært at kunne bekræfte, at der ikke er Grund for mig til at reise nogen Anse imod noget af de Ændringsforslag, der ere stillede. Den ære-

Ordfører har selv angivet Grunden til, at mit Underændringsforslag er fremkommet, og da det ærede Udvalg i Øvrigt har taget mine Henstillinger ved Sagens 2den Behandling til Følge, har jeg kun at udtale min Tilfredshed med, hvad der foreligger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Udvalget:

§ 4de Linie indsættes efter „over 10 Dre“: „Omsætningen beregnes efter Forholdet 0,48 Skilling = 1 Dre“.

vedtoges uden Afstemning, da saadan ikke forlangtes.

2) Underændringsforslag under Nr. 2 til Forslag under Nr. 3 af Indenrigsministeren: § 1ste Linie forandres „Indenrigsministeren“ til: „Regjeringen“.

vedtoges uden Afstemning.

3) Forslag under Nr. 3 til § 4 af Udvalget, med den vedtagne Ændring, saalydende: Paragrafen affattes saaledes:

„Regjeringen er bemyndiget til at tilstaa saadanne Lempelser i den i Lov af 31te Marts 1864 omhandlede Afgift til Kjøbenhavns Havn for Seilskibe, der fare mellem Kjøbenhavn paa den ene Side og Havnene paa Slesvigs Østlyst saavel som Havnene mellem Kullen og Falsterbo paa den anden Side, at der, saa vidt muligt, ikke paalægges disse Skibe en højere Afgift end den, der i bemeldte Lov er fastsat for Skibe i Indenrigsfart“.

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Sagen gaar nu tilbage til Landstinget.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Forhøjelse af Anlægssummen for Limfjordsbroen“.

(2den Behandling findes i Tidenden Spalte 2791 ff.).

Formanden: Sagen kan kun foretages til 3die Behandling under Forudsætning af, at Thinget giver sit Samtykke dertil, da den i Forretningsordenen fastsatte Frist mellem 2den og 3die Behandling ikke er hengaaet.